

LA DESAPARICIÓ DE WENDY

Josep Maria Benet i Jornet

AROLA EDITORS

EL «NEN PERDUT» BENET I JORNET, PER OBRIR UNA NOVA ÈPOCA

La Sala Beckett comença una nova etapa amb l'estrena d'una obra emblemàtica de l'autor.

Durant més de 25 anys, la Sala Beckett —els autors, creadors i espectadors que hi han participat— ha fet possible que la dramaturgia catalana visqués un període d'autèntica revitalització insòlit al nostre país, després de la llarga travessia d'un desert gris i obligat.

Espectacles, cursos, laboratoris teatrals... la Beckett ha estat, durant aquests anys, un dels motors importants del teatre contemporani a casa nostra i, prestant una especial atenció a la paraula en escena i al teatre textual, ha estat el planter de diverses generacions de dramaturgs que ara estrenen (malauradament encara amb massa poca regularitat) a la cartellera teatral del país.

El nombre ingent de dramaturgs apareguts des dels vuitanta fins ara, la indubtable qualitat dels seus

treballs i el reconeixement internacional de què gaudeix actualment la dramaturgia catalana és un fenomen que mereix especial atenció i no pot menystenir-se.

I la història continua; és molt important que ho faci.

Per això la Sala Beckett obre un nou espai i engega un nou projecte que ha de servir, d'entrada, per millorar les condicions de treball dels creadors, impulsar nous projectes de recerca i creació artística, vincular estretament la dramaturgia amb la societat contemporània i, potser, amb el temps, descobrir noves maneres de concebre l'autoria dramàtica i també el món.

En el conjunt de la dramaturgia catalana actual, Josep Maria Benet i Jornet representa la figura indiscutible que enllaça dues èpoques i diverses generacions. I la quantitat i la bona qualitat de les obres d'autoria catalana que s'estrenen actualment a la cartellera s'explica, en bona part, gràcies que aquest relleu ha pogut produir-se.

La generositat i la passió amb què Benet i Jornet s'ha relacionat sempre amb els autors més joves que ell, la manera com ha compartit idees, inquietuds, il·lusions, bromes i dubtes (amb tothom, creadors i espectadors) i la valentia amb què s'ha apropiat als nous corrents i a les noves tendències cada cop que ho ha necessitat, és el millor exemple de com volem que funcionin les coses a la nova Beckett.

Per això l'hem triat a ell, a ell i al seu món, per engegar aquesta nova etapa. I hem cregut que la mà del

director Oriol Broggi, el seu ofici, el seu talent, l'artesania i la sensibilitat amb què treballa, seran ideals per fer-ne un espectacle emotiu i atractiu per a tothom.

La desaparició de Wendy és un dels primers textos de l'autor (publicat el 1974 i estrenat el 1985) i amb ell, Benet i Jornet feia un dels seus primers salts al buit artístics (tan habituals després en la seva trajectòria), abandonant les formes còmodes d'un naturalisme conegut per abordar, des d'altres formes estilístiques menys trepitjades, la complexitat del que volia explicar.

L'obra amb què inaugurem la nova Beckett és un viatge valent de confrontació amb els mites personals i col·lectius, un crit de rebel·lió contra l'autoritat imposada per la tradició i també un acte honest que posa en dubte la pròpia identitat, involucrant-hi els espectadors sense possibilitat d'escapatòria.

Finalment, *La desaparició de Wendy* també és un joc, un homenatge divertit però pervers al teatre (o a la ficció en general) i a la seva capacitat de construir realitat o de relacionar-se amb ella de maneres noves i diferents.

Una invitació al buit; a deixar-se perdre perillosament.

Com un nen.

Toni Casares

Aquesta obra es va estrenar, per primera vegada, a la Sala Villarroel, el març del 1985. Una producció del Centre Dramàtic de la Generalitat de Catalunya.

REPARTIMENT

La nostra estimada benefactora: **Loles León**

Maquinista: **Francesc Prades**

Veü en off: **Isidre Sola**

Lluís Carles Eduard

(Ventafocs - Peter Pan): **Marti Galindo**

Germanastra malvada, divertint-se: **Núria Riera**

Robert, el novio: **Xavier Capdet**

Sor Teófila del Sagrarió: **Jordi Turró**

Reverendíssima mare priora: **Pep Sais**

Lluís Carles Eduard en el record: **Andreu Carandell**

Sor Lutrec: **Carles Miras**

Mare-madrastra: **Nadala Batiste**

Pare d'en Ventafocs: **Jordi Turró**

Aug! Winnetou: **Xavier Capdet**

Hola! Jo Sóc Wendy: **Teresa Soler**

Veïna sufocada: **Alba Juanola**

Ratolins entremaliats:

Artus Gus: **Pep Sais**

Jeremies Jack: **Xavier Capdet**
La jaia padrina: **Nadala Batiste**

i nens, amigues, cortesans i d'altres comparses.

Ombres i fantasies: Alba Juanola / Francesc Prades

Música: AMASDECA, S.A.

Percussions : Joan Antoni Muñoz

Teclats: **Xavier Cid**

Saxo: **Boris**

Baix: **David Nicolau**

Guitarra, veus i direcció musical: **Caries Miras**

TAXI KEY de Luis G. De Blain

Nora: **Encarna Sánchez**

Gloso: **Antoni Crespo**

Taxi Key: **Isidre Sola**

Amb la col·laboració de Catalunya Radio

FITXA TECNICA

Realització d'escenografia: **Jordi Albet**

Barrets: **Mercadé**

Realització vestuari: **Carme Rodriguez / Isabel**

Torres / Rosa Ferrer

Sastressa: **Anna Miquel**

So: **Joan Ignasi Valls**

Electricista: **Josep Sánchez**

Maquinista: **Miguel Ángel Enamorado**

Regidor: **Àlvar Martín Roig**

Ajudant d'escenografia: **José Maria Ávila**

Ajudant de direcció: Àlvar Martín Roig

Fotografia: Colita

Il·luminació: Martí Cabra

Coreografia: Maria Rosas

Escenografia i vestuari: Josep Messeguer

Direcció: Jaume Villanueva

LA DESAPARICIÓN DE WENDY

FITXA ARTÍSTICA

Autor: Josep M. Benet i Jornet

Direcció: Oriol Broggi

Repartiment: Joan Anguera, Diana Gómez, Antònia Jaume, Mar del Hoyo, Xavier Ripoll, Josep Sobrevals i Armand Villén

Música en directe: Carles Pedragosa

Escenografia: Oriol Broggi

Il·luminació: Luís Martí

So: Damien Bazin

Vestuari: Berta Riera

Caracterització: Àngels Salinas

Regidoria: Bàrbara Glaenzel

Alumna en pràctiques: Emma González

Una producció de la Sala Beckett/Obrador Internacional de Dramatúrgia

Aquest espectacle es va estrenar a la Sala Beckett/Obrador Internacional de Dramatúrgia, al Poblenou, el 14 de novembre de 2016.

PERSONATGES

INTRODUCTOR
MAQUINISTA
GERMANASTRA
VENTAFOCS
VEU D'EN PATUFET
ROBERT/WINNETOU
NENS
MONJA
SUPERIORA
OMBRA 1/GUS
OMBRA 2/JACK
MADRASTRA/MARE
PARE
WENDY/PADRINA
AMIGA

GERMANASTRA: Ventafocs, on ets?

VENTAFOCS: A la panxa del bou que no hi neva ni hi plou.

VEU D'EN PATUFET, *des del públic:* Plagi!

INTRODUCTOR: Tant com plagi! Diguem que és un bocabadat i humil homenatge. Però no em refereixo al teu conte, Patufet. De tota manera, si vols, canviem aquesta rèplica i tornem a començar.

GERMANASTRA: Ventafocs, on ets?

VENTAFOCS: A tu què et sembla?

GERMANASTRA: És aquí, Robert. Vinc a ensenyar-te el meu vestit de nit. T'agrada? Anem al ball dels prínceps. Malagradós, ni em mires. A veure, ¿com ho tens tot això? Ui, brut, deixat i desmanegat.

ROBERT: Alerta amb les llànties, nena. No sé quina mania voler baixar.

GERMANASTRA: És el meu germanastre, encara em queden sentiments. Vull que quan tornem tot estigui net i polit. Ni un bri de pols. ¿Potser t'abelliria de venir al ball amb nosaltres?

ROBERT: No el punxis.

GERMANASTRA: Sóc a casa meva i faig el que em dóna la gana.

ROBERT: Ja comencem.

GERMANASTRA: I gràcies que em casés amb tu. La rica sóc jo.

ROBERT: Què més?

GERMANASTRA: Ai, però t'estimo. Si el príncep em busca les pessigolles vull que et posis ben gelós, ben gelós. Segur que me les buscarà. Aquest ball... Estic tan il·lusionada... Per això t'he vingut a veure, per compartir amb tu l'alegria. (*Música.*) La meva vida és una roda: vaig de passió en passió. Aquest marit, el sisè. Amants, tants com vull. I aventures. Una excitació constant. El món és ample; la vida, curta. Però per tastar res no em queda. Sóc la dona del moment. En canvi, tu, Ventafocs. Aquí tot el dia; remugant, malvivint, envejant. Vols venir al ball? Ha, ha, ha, ha.

ROBERT: No siguis cruel, estimada.

GERMANASTRA: Sóc la germanastra de la Ventafocs. (*S'acaba la música.*)

ROBERT: D'en Ventafocs.

GERMANASTRA: Sí. Vet aquí la diferència. Observeu-nos. Una situació patètica. La germanastra malvada divertint-se i obligant a treballar en Ventafocs en les feines

més humils del palau. Aquí, oblidat, submergit en la misèria i l'avorriment... Doncs no, no hi passo. Hi ha una petita diferència senyors. No el compadeixin tant. Jo ho deia de debò. Vols venir al ball? Ordinari! És dolent. La dolenteria no l'ha deixat créixer. No tan bon nen com sembla, vaja. Del seu primer matrimoni el baró va tenir un fill: Ventafocs de mal nom; Lluís-Carles-Eduard segons el baptisme. Del segon vaig néixer jo. Apa, marcadeta per tota la vida. Però no ho sóc, perversa. No en tinc, de mal cor. Ai, no em creuen. Ventafocs, digues alguna cosa.

VENTAFOCS: El cor de ma germana ni l'he vist ni ganes. Ara, de la meva sort, ella no en té cap culpa. El meu lloc, jo me l'he triat.

GERMANASTRA: Viu amagant-se, com les rates. Esquifit i recargolat. Robert, parla.

ROBERT: Hola.

GERMANASTRA: Em sap greu un personatge en escena que no bada boca.

VENTAFOCS: Vaja, que si em trobo en aquesta situació és perquè jo m'ho he buscat.

INTRODUCTOR: Estimats públic, darrera d'aquest peix bullit, manso i inofensiu, s'amaga una ment torturada. Però què els hi podria explicar, jo? On hi hagi una bona imatge les paraules sobren. Vet aquí el doll d'immundícia que raja la ment torturada de Ventafocs.

Quadre en colors, però mut, que mostra el doll d'immundícia.

VENTAFOCS: Gràcies a la companyia per la seva col·laboració, i especialment a la meva estimada germanastra, que ha tingut la gentilesa de representar el paper de Fàtima, l'odalisca.

INTRODUCTOR: Aquesta tirallonga més o menys em tocava a mi.

VENTAFOCS: Ho sento.

GERMANASTRA: De tota manera, mercès. Sóc una dona molt vital. Però això era una pura representació gràfica de caràcter simbòlic. I no. El bonic seria veure una mica tota la història de com ens ha calgut suportar les excentricitats del nen. Perquè aquesta actitud seva de desmenjament i de fer la punyeta ja se li va començar a veure el primer dia que, petit, petit, el van portar a l'escola.

VENTAFOCS: No va començar a l'escola.

GERMANASTRA: Què m'has de rectificar? El pare, al cel sigui, sempre ho explicava.

VENTAFOCS: Doncs sí, dona; el que digui el papa.

GERMANASTRA: Veieu?

Quadre de colors, però mut. VENTAFOCS vestint bata de ratlles, a col·legi, amb posat d'obstinació. Les monges semblen exasperades.

VENTAFOCS: D'acord que on hi ha una bona imatge sobren paraules, si ho dieu m'ho creuré; amb tot, aquesta escena seria més bonica sonoritzada. Permís?

INTRODUCTOR: Està bé, però en blanc i negre.

S'apaguen les coloraines i el quadre adquireix sonoritat.

NENS: «Uno por uno es uno; uno por dos es dos; uno por tres, tres; uno por cuatro, cuatro; uno por cinco es cinco; uno por cinco, seis; una por seis, Siete.»

MONJA: No! Ja us heu perdut. Torneu a començar. Aixequieu-vos: la superiora.

SUPERIORA: Sou lletjos, els mocs us pengen eternament del nas, sempre n'hi ha algun amb crostes o amb pústules, les orelles se us omplen de penellons, i de tant en tant us trobem polls a la closca. Sou dolents, farcits de malícia. Quan sortiu a la pissarra procureu que el guix grinyoli per atacar-nos els nervis. Al vespre, mentre es fa fosc i resem les lletanies, arrossegueu expressament l'essa de l'ora pro nobis.

NENS: Ora pro nobissssss...

SUPERIORA: I a més feu pudor. No és la pudor de reclosit de la classe, és una pudor vostra, com de pixum refredat. Polls empiocats, ¿que serà de vosaltres el dia de demà? Jo us salvaré. Ofereixo a Déu la repugnància i Ell la canvia en amor. He decidit que sou els meus fills

i per la nit no dormo, no assossego pensant maneres d'ajudar-vos a ser millors, a ser el dia de demà homes endreçats. Si empasso saliva puc arribar a dir que us estimo. I us estimaré sempre, sempre, encara que passin els anys, encara que m'arribeu a oblidar. No recordareu la meva cara, però jo recordaré les vostres, perquè no tinc altra raó de viure. Morta i tot, mentre visqueu, us seguiré recordant, us seguiré mirant, us seguiré vigilant. Amén. A veure. Als nens que són dolents, els hi posem orelles d'ase. Que passin vergonya. Ara us anirem posant a tots les orelles d'ase i sabreu el que us espera. (*Les orelles d'ase, fantasioses i heterodoxes, són un casquet fet amb retalls de cretona o d'estampat. La MONJA les posa i les treu de la closca de cadascun dels alumnes.*) I pels més males peces tenim l'habitació de les rates. Qui són els que no han estat mai encara a l'habitació de les rates? Tu i tu? Acompanyeu-m'hi i així escarmentareu abans d'hora.

INTRODUCTOR: L'habitació de les rates, al final del pati, al costat de la boca de l'escenari d'un teatre obert a l'aire lliure, un teatre a la italiana on l'Enriquet va representar no sé quin paper a final de curs, i jo em moria d'enveja. El teatret d'aquell col·legi de paüles al carrer de l'Hospital. L'habitació de les rates, a l'empar de l'escenari, potser compartint els seus misteris, es va tancar un moment, i tot va ser fosc. Observeu, encara que no les pugueu veure, com les rates, és a dir, els fantasmes, l'home del sac, les bruixes i algú que m'oblido es preparen per saltar

damunt el rèprobe en potència, Lluís-Carles-Eduard, fill primogènit del baró.

OMBRA 1: Has escarnit el teu pare. Si no ho has fet ho faràs.

OMBRA 2: Podrem perdonar-te si et deixes devorar.

SUPERIORA: Cada cop que sigueu dolents anireu a parar a l'habitació de les rates. Li torno els nens, sor Teòfila. Aquí en tenim un d'excèntric: l'únic que no ha plorat.

MONJA: Doncs és hora de llegir i ell mateix pot començar. Aquí.

VENTAFOCS: «Ma, me, mi, mo, mu. A-mo a mi mama mi ma-me a-ma mi ma-ma me mi-ma.» què vol dir?

MONJA: Estimo la meva mama. La mama m'estima. La meva mama en mima.

VENTAFOCS: Primer havies d'aprendre les lletres, després havies de confegir les paraules, i en acabat encara no volien dir res i calia que algú te les traduís. Desmoralitzador.

MONJA: Segueix. Els nens que aprenen de lletra es fan grans aviat. Segueix.

VENTAFOCS: No.

MONJA: No vols aprendre?

VENTAFOCS: No.

GERMANASTRA: Això s'ho inventa, no va pas passar així. De contestatari, res.

MONJA: Però no hi ha manera humana de fer-lo avançar, li ho asseguro. Vols tornar a l'habitació de les rates?

VENTAFOCS: Sí.

Consternació i rebombori. Fi del quadre sonoritzat en blanc i negre.

GERMANASTRA: De contestatari, res. De tossut, sí. De tossut, sempre. Rebec com ell sol. Robert!

ROBERT: Què mana?

GERMANASTRA: Et falta sang.

ROBERT: M'han donat un paper que és una merda.

INTRODUCTOR: Està bé, doncs alterna el de Robert amb un altre de més lluit. Aquí darrera tens arc i fletxes. Agafa-ho.

VENTAFOCS: Com que jo era tossut el papa plorava i la mama es va morir i el papa es va tornar a casar. La madrastra. (*Apareix la MADRASTRA en pose estàtica; torna a desaparèixer.*) La mama. (*Apareix la mateixa senyora amb diferent barret i diferent posat; desapareix.*) Les rifem totes dues. A duro el número. Van amb els cecs d'avui.

GERMANASTRA: No te les posis a la boca! No és que no respecti la meva mare. Les madrastreres tenen mala fama i ja se sap. És que tampoc no respecta la seva. Però, en definitiva, la mala intenció se li va veure quan començava a ser ganàpia i continuava amb els seus jocs de criatura.

MADRASTRA: El teu fill ja hi torna.

PARE: Què, aquesta vegada?

MADRASTRA: Té amistats que no m'agraden. Indis.

PARE: Com?

MADRASTRA: Indis amb plomes. Què dirà la gent?

GERMANASTRA: Pobra mare. S'ho prenia al peu de la lletra.

VENTAFOCS: Per què no? M'agradava jugar amb soldadets de plom. Tenia una capsa de soldadets ianquis de color de blauet i una d'indis apatxes de color de mini.

PARE: Fill, ja t'ha passat l'edat d'aquestes coses.

WINNETOU: Aug, Old Shatterhand.

VENTAFOCS: Aug, Winnetou!

WINNETOU: Tu voler ser germà meu?

VENTAFOCS: Si, i em casaré amb Nsho-Chi, la teva tendra germana, la Venus de cuore. I caçarem plegats bisons per les prades. M'ensenyaràs a caçar, Winnetou.

WINNETOU: Junts guanyarem totes les batalles. ¿Estàs preparat, Old Shatterhand?

VENTAFOCS: Endavant les atxes.

Cerimònia de la sang que agermana els dos herois de Karl May.

VENTAFOCS: Ara podem anar a caçar bisons.

WINNETOU: Espera. Han arribat notícies dolentes, Old Shatterhand. Els blancs ens volen foragitar de les nostres tendes pel procediment de la fam i després pensen tancar-nos a les reserves de Verdum i Montbau. I que treballem per ells a la línia del ferrocarril.

VENTAFOCS: No cedíssiú pas. Manitú us va concedir les muntanyes Rocoses i les prades Verdes. Els pells-roges sempre seran homes lliures.

WINNETOU: Res de tan bonic per un apatxe com eixamplar el pit i proclamar a crits el seu amor a la terra dels pares. Deixar que el so retopi pels vessants i llisqui fins als rierols. Però les tendes apatxes són estretes i incòmodes i la caça difícil. Les cases de la Trinitat són millors i la feina del ferrocarril, segura.

VENTAFOCS: Infeliços! Us enganyen. Les cases que us ofereixen no són com les dels blancs.

WINNETOU: Indis apatxes han decidit d'anar-hi a viure, però la destralt de guerra no restarà enterrada i el teu consell serà escoltat. Vindràs amb nosaltres, germà.

VENTAFOCS: Sí, a les prades i a les muntanyes.

WINNETOU: No, a les reserves i a la línia del ferrocarril.

VENTAFOCS: M'ho he de pensar.

WINNETOU: Vine.

VENTAFOCS: Potser quan sigui gran...

MADRASTRA: ¿No ho vas entendre el que et va manar, el teu pare? Altra vegada amb un indi. A veure com ho explico, jo, als veïns. S'ha d'acabar.

So d'un tam-tam.

PARE: S'ha acabat, ganàpia. ¿No te'n dones vergonya, jugar a la teva edat? On tens les capses de soldats de plom?

VENTAFOCS: No li ho vaig dir, però sabia que igualment les trobaria. M'hauria pogut avançar, emporta-me-les de casa, enfrontar-me amb el meu pare i dir-li que pobre d'ell. No, no seguiria el sistema dels adults, no cauria a la trampa. Em vaig quedar quiet.

Toc de corneta del sisè de cavalleria ianqui.

Winnetou, veu de: Germà, on és el perill?

VENTAFOCS es tapa la boca. Remor de batalla.

MADRASTRA: Sents? Ja els ha trobat.

VENTAFOCS es tapa les orelles.

PARE: Mira, a les escombraries.

VENTAFOCS es tapa els ulls. Entra WINNETOU, ferit.

WINNETOU: Germà, ¿és que no te'n recordes d'ajudar-nos?

VENTAFOCS trenca la guardiola.

VENTAFOCS: Té, deu pessetes. Compra't benes i tintura de iode.

GERMANASTRA: I va resultar que d'amagat dels papes s'havia comprat més soldats de plom.

VENTAFOCS: Jugo.

GERMANASTRA: Per tant, ja ens ho hauríem d'haver ensumat. Jo era una nena que si em deien «Baixa un moment a comprar pa» ja no em localitzaven fins al cap de dos dies. Ah, sí, sóc aventurera, jo. Aquest, l'altra cara de la moneda, i es veia venir.

VENTAFOCS: Perquè ara toca l'escena de quan, d'una vegada per totes, vaig ser conscient que no volia créixer.

INTRODUCTOR: Quadre de delicat lirisme.

VENTAFOCS: Amb so i colors.

INTRODUCTOR: Passi. Homes de poca fe, ¿veieu com tot arriba? La història de la Ventafocs s'ajunta finalment amb la de Peter Pan.

VENTAFOCS: Escudella barrejada, però ni brou ni pasta.

MADRASTRA: La teva mare era una santa. Jo faré el que pugui. Aviat seràs un home. Et convertiré en una persona de profit. Em vaig imposar una obligació, amb tu. Per mi, tan fill meu ets tu com la teva germanastra. A la nit, al llit, abans de permetre que el teu pare m'abraci, reso un parenostre per la difunta, ja que ocupo el seu lloc. Al teu pare al principi li queia la bava però ha acabat dient

que prou, que ja està bé, que en faig un gra de massa. La qüestió és que ara avorreix la difunta. Ell que l'avorreixi, que això surto guanyant, però a ella la respecto de debò i tu per mi com si fossis de la meva sang. Ets l'únic noi i mira. Vull oblidar les teves rebequeries. Intenta ser bo. T'ajudaré, estaré al teu costat. Aviat seràs gran.

VENTAFOCS: Wendy...

MADRASTRA: A qui crides?

VENTAFOCS: Tinc una amiga que es diu Wendy.

MADRASTRA: Mira que et conec. Ja no tens edat per anar a la font del Balç tot sol amb una nena. Té el càntir.

VENTAFOCS: Wendy, ¿vols venir amb mi al país del mai més?

WENDY: Jo sóc Wendy. Hauria d'haver començat a sortir cap al principi, però amb tots aquests canvis, apa, aguanta't. Sobretot és que m'han tallat una escena molt dramàtica, de molt de lluïment, que era quan el meu pare se suïcidava. «No, pare, que vas a fer?», li deia jo. «No no, pare. No!» Veieu?, l'escena anava marcada així. Aquí, eh?, el pare. Jo aquí, així mateix. I «pare, pare!» Però, bang! el meu pare es clavava un tret i es volava el cervell i jo em llançava damunt el seu cos, sanglotant, que feia molt d'efecte perquè quedava tota esquitxada amb bocins de carn trinxada. Es va matar per motius polítics al revés. Jo orfeneta i en Ventafocs amb madrastra, ja va estar, dues animes bessones. Quan va morir el